

ANDREA POPPROVÁ

ČEKÁNÍ NA VÁNOCE

s LUCKOU, JENDOU
a MARTÍNEM

MLADÁ FRONTA

BONUS:
VYŠTRÍHOVÁNKY!

Čekání na Vánoce

Vyšlo také v tištěné verzi

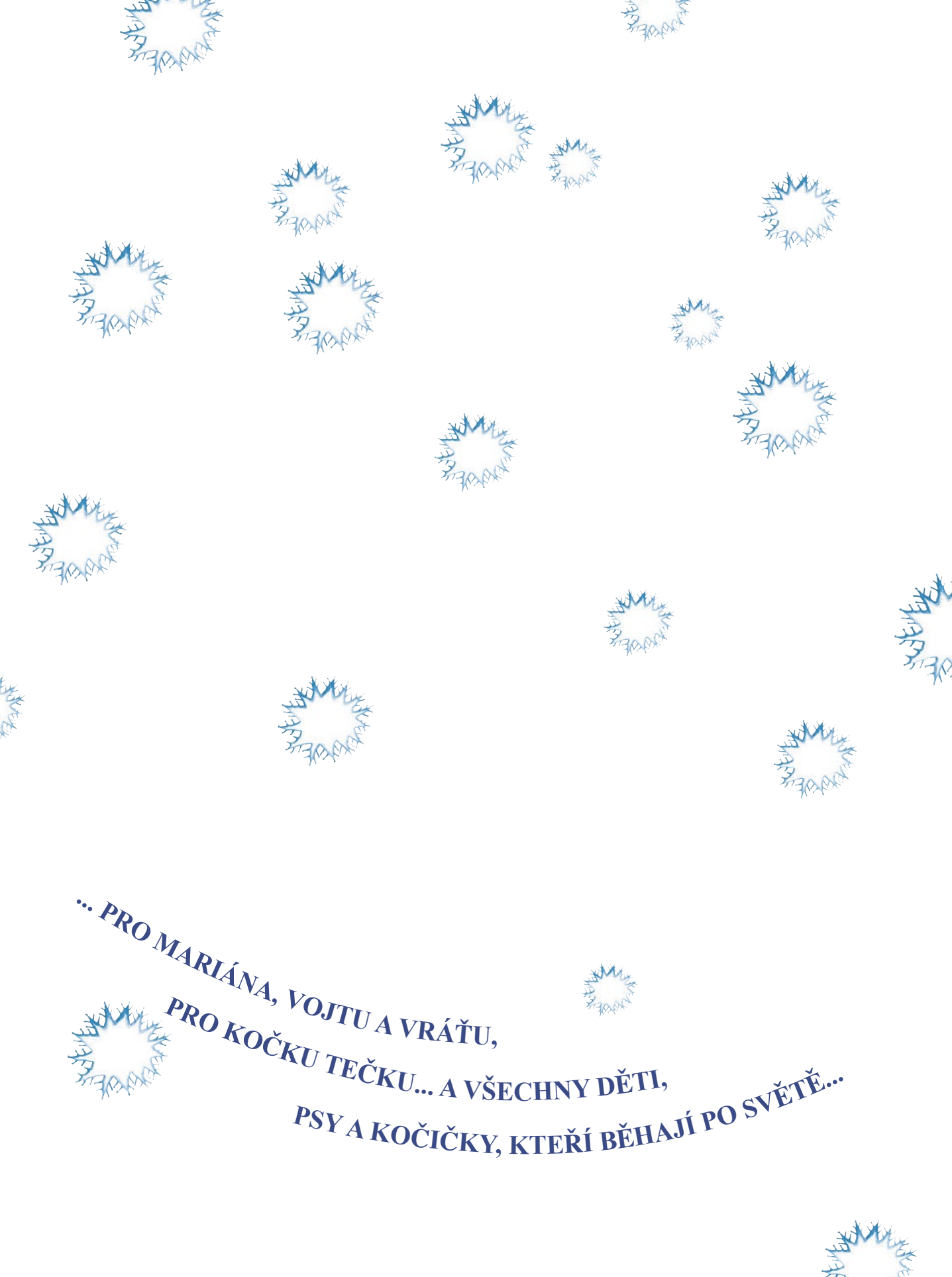
Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Andrea Popprová
Čekání na Vánoce – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

... PRO MARIÁNA, VOJTU A VRÁTU,
PRO KOČKU TEČKU... A VŠECHNY DĚTI,
PSY A KOČIČKY, KTERÍ BĚHAJÍ PO SVĚTĚ...

ČEKÁNÍ NA VÁNOCE

Zásluha na tom, že tato knížka spatřila světlo světa, nepatří určitě jen mně.
Proto bych chtěla poděkovat především celé mé rodině, mé tři zlobílky nevyjímaje.
A samozřejmě všem milým lidem, s kterými jsem na knížce spolupracovala:
Evě Bavorové, Lucii Šavlíkové, Osaro Konečné...
a všem přátelům, bez nichž by to také nešlo.

Andrea Popprová

Andrea Popprová

ČEKÁNÍ NA VÁNOCE

s Luckou, Jendou a Martínkem

MLADÁ FRONTA

Ahoj!

Jmenuji se Lucka a na dalších stránkách téhle knížky ti budu vyprávět o naší rodině, našem městě, o Mikuláši i Vánocích. Také třeba o sněhové vločce, která umí mluvit... Ale to už bych prozradila moc. Radši otoč stránku a pusť se do čtení...

Klidně si k tomu přiber i pastelky, budou se ti hodit!!!

Vysoko, vysoko nad městem, tak vysoko, že už tam ani ptáci nelétají a mraky se tu mění v kousíčky ledu, se z vodních kapek a mlhy vylíhla sněhová vločka. Je totiž svátek svatého Martina, a to je ten správný čas pro všechny sněhové vločky, aby se podívaly na zem.

Chvilku se vznášela v chomáčcích mraků.
Když letěl kolem vítr a zamával jí, usedla na něj... a FIÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚ

Ú Ú Ů Ů Ú Ú ... nesla se ve větru jako

na horské dráze, až se jí zatočila hlava. Nebyla na takové létání zvyklá. Nezapomeňte, že se před pár chvilkami narodila!

Vločka pod sebou uviděla velikánskou hloubku a v ní se blýskala zlatá světélka.

Zvědavě se ptala větru, co se to tam dole třpytí.

„Jsou to snad nějaké další vločky nebo kousky ledových střípků?“

„Kdepak,“ odpověděl vítr. „Dole je město. A to, co se třpytí, jsou světla lamp

v ulicích, neony z výkladů a rozsvícená okna v kuchyních a pokojících.“

„Ach tak,“ řekla vločka. Nevěděla, co si pod tím má představit.

Znala jen chomáčky mlhy z mraků, ledové krystalky nebo sestřičky vločky.

Malá vločka se dál houpala na zádech větru a zvědavě nakukovala do hloubky pod sebou.

Snášela se
níž a níž, houkala se na větrné houpačce
HOUPY HOU a po chvíli už

mohla rozeznat, že
vítr měl pravdu.

Žádné svítivé krystalky ledu... teď už dobře viděla
světla pouličních lamp. Mžouraly jako kočičí oči v přicházejícím
soumraku. Obchody s houskami i hračkářství svítily barevnými neony do uliček
a na domech se jako barevné domino rozsvěcovala postupně okna kuchyní
i dětských pokojíků. Kampak vločku vítr zanese?